

det Materiale, som jeg har havt under Hænder, har jeg ogsaa fundet, at ethvert levende eet-aarigt Føl paa Frederiksborg koster omtrent 2,000 Rd. Dette er nu efter min Mening de praktiske Resultater, som ere komne ud af disse Forsøg. Hvad særskilt angaaer Resultaterne af det saakaldte Frederiksborgske Stod, hvis Opgave var igjen at samle Levninger af den saakaldte gamle Frederiksborgske Race — man antog den ikke dengang for haabløs tilintetgjort — da har man virkelig kunnet indkjøbe nogle Exemplarer af denne Race. Loven bestemmer i § 18, at man skal gjøre Forsøg med Hopper af denne Race, som skulde bedømmes af en Hingst af ublandet Frederiksborgsk Race eller af en Fuldblodshingst. Man er imidlertid meget snart kommen til den Erkenndelse, at det tilstgittede Diemed ikke har ladet sig opnaae, og man er derved bleven bragt til at experimenterer med noget ganske Nyt. Landstutmeesteren havde rigtignok den Forestilling, det fremgaaer af hans Rapport, at han derved vilde være istand til at tilveiebringe Noget, der langt overgaaer den gamle Frederiksborgske Race; han arbejder hen til at tilveiebringe et Hesteflags, som skal komme i Besiddelse af den ældre Stutteriraces Dyder i en forøget Grad uden at have dens Lyder. For at tilveiebringe dette vigtige Resultat har man nu foretaget Adskilligt. Man har i Stoddet benyttet Hingsten Tarent af Yorkshireblod, man har dertil indkjøbt en Hingst af den saakaldte Senner Race; man har desforuden i den seneste Tid erhvervet en orientalsk Hingst, ikke en orientalsk Fuldblodshingst, men en Hingst af orientalsk Blod, hvormed man vil forsøge at komme videre til et godt Resultat; men der er derved den slemme Omstændighed, at Anvendelsen af disse Hingste i det „Frederiksborgske“ Stod aldeles ikke er i Harmoni med Loven, da denne i dens § 18 paabyder noget ganske Andet. Dette har været Aarsagen til, at Udvalget har foreslået at nægte Bevilling af 4,000 Rd. til Indkjøb af en Hingst. Man har nemlig ligeoverfor en Anvendelse af Penge, der ikke har været lovmæssig, ikke troet at burde bevillige denne Sum, og man har anseet sig for saameget mindre opfordret til at gjøre det, som de Forskrifter, Loven indeholder, kunne fyldest-

gjøres med det Materiale og de Elementer, som findes tilstede paa Frederiksborg. Uanset disse forskjellige Resultater og uanset, at man factisk har maattet opgive Forsøget paa at gjenvinde den gamle Race, idet man er gaaet over til at eftertrægte noget Nyt, saa yttres Landstutmeesteren i sin Rapport for Aaret 1856 Pag. 3—4: „Der er i Aarets Løb intet Usædvanligt forefaldet ved Stutterivæsenet, der succesfuld gjør Fremgang i flere Retninger, saa det ikke alene meer og meer kan hævde sin Plads mellem de Institutioner, som Staten underholder i det Almindeliges Interesse, men ydermere bliver skiftet til at give Landhestavlens et for det Hele heldigt Opsving“. Jeg skal, efter hvad jeg før har anført og efter at have oplyst Facta, ikke tilføie Noget med Hensyn til Landstutmeesterens glade Opsatning; jeg gaaer derfor over til Landstutteriet.

Naar vi see hen til de Resultater, som ere vundne der, saa møder os først og fremmest i de Bedækningslister, som havees, Antallet af de bedækkede Hopper, hvorefter man kan see, i hvilken Grad Stutteriets Hingste have været søgte. Det viser sig, at i de 4 sidste Aar for 1856 har hver Hingst havt 50 à 60 Hopper, hvilket er omtrent 20 Hopper mindre, end hvad en god og brugbar Hingst kan anvendes til; 80 er i Almindelighed et passende Antal. Nu kunde man maaskee sige: ja, men der er et saa stort Antal af Landbestellere i Danmark, at det ikke er muligt, selv om man har den største Tillid til dem, at Antallet af bedækkede Hopper turde ventes større. Jeg skal i denne Anledning tillade mig at henvise til det af vore Nabolande, med hvilket vi med Hensyn til Hestavlens finde passende Sammenligningspunkter. Hannover har nemlig samme Areal som Kongeriget og kun liden Forskel i Befolkningens Størrelse. I Hannover har man 1 Landbesteller paa hver tredie Quadratkil, i Danmark har man 1 paa hver 17de; man kan ikke sige, at vi have et overordentlig stort Antal af Landbestellere, og at den ikke store Søgning berøer derypaa; Grunden dertil ligger i andre Forhold, nemlig i en vis Misbillid til disse Hingste. Naar der ansøres i Gjennemsnit 50 à 60 Hopper pr. Hingst, maa det bemær-